

[Hans Rasmussen.]

heder, om, at man er i nær forbindelse med realiteterne i det levende liv. Dette er i modsætning til visse andre, hvis hjælpevirksomhed blot består i talemåder om deres liberale opfattelser, og som ikke giver de pågældende virksomheder noget brød i huset.

Indtil foråret 1960 var eksportkreditordningen og lån samt garantier til visse erhvervsvirksomheder samlet i én lov. I forbindelse med oprettelsen af Danmarks Erhvervsfond blev lånene og garantierne til visse erhvervsvirksomheder imidlertid udskilt i en særlig lov, og der blev dengang årligt afsat 10 mill. kr. til industrien og 5 mill. kr. til håndværket. Det er disse beløb, der nu har vist sig ikke at være tilstrækkelige. Pengene er opbrugt, og handelsministeren anmoder derfor om at få beløbene forhøjet til henholdsvis 15 og 10 mill. kr. årligt. Det var den daværende handelsminister Kjeld Philip, der i foråret 1960 foreslog, at lånene og garantierne til visse erhvervsvirksomheder skulle udskilles i en særlig lov. I sin fremsættelsestale understregede den daværende handelsminister, at loven kun skulle løbe 1 år, idet det var tanken at tage loven om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder og loven om egnsudvikling op til en samlet revision i folketingssamlingen 1961-62, det vil altså sige den folketingssamling, vi nu har påbegyndt. Jeg finder det imidlertid helt rimeligt, at den daværende handelsminister ville have de to love taget op til en revision samtidig. Det må virke uhensigtsmæssigt set ud fra et administrativt synspunkt at have et organ, der giver lån og garantier inden for måske de større bysamfund, og så et andet organ, der kan give nogenlunde tilsvarende lån og garantier over hele landet.

Det kan tilføjes, at der er adskillige bestemmelser i egnsudviklingsloven, især om undersøgelser, rådgivning og såkaldt projekteringsbistand, som også må være af betydning uden for egnsudviklingsområderne og ikke mindst nu, hvor vi vel står over for forhandlinger om de nye markedsplaner.

For at undgå misforståelser vil jeg gerne tilføje, at når jeg henviser til den tidligere handelsminister, den nuværende økonomiminister Kjeld Philips tanke om en samordning af egnsudviklingsloven og loven om

lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder, er det ikke ud fra ønsket om at tilskynde til en udvanding af egnsudviklingsloven, således at den bliver mindre brugbar, end den er i øjeblikket. Jeg er nemlig ganske enig i, hvad den højtærede statsminister udtalte i forbindelse med folketingets åbning, hvor den højtærede statsminister bebudede en udvidelse af rammerne for egnsudviklingsrådets fremtidige virksomhed med henvisning til, at rådets arbejde i den forløbne tid havde vist sig at være ganske gavnlig og havde kunnet fremvise gode resultater.

Jeg ser meget gerne, at regeringen samtidig med at samordne de to love foreslår en væsentlig styrkelse af de særlige bestemmelser, som findes i egnsudviklingsloven. Det vil afgjort være en fordel, at kommunerne i egnsudviklingsområderne drages mere aktivt ind i arbejdet, bl. a. ved at de får finansielle muligheder for at erhverve industrigrunde og opføre erhvervsejendomme med salg eller udlejning for øje, således som vi kender det fra andre steder i verden. Det er imidlertid ganske forståeligt, hvis den nye handelsminister ikke har haft tid og lejlighed til at tage stilling til de omtalte problemer i loven, således at det har været nødvendigt straks at fremsætte et lovforslag vedrørende de lån, vi behandler her. På den anden side ved jeg, at den højtærede handelsminister er kendt for at arbejde hurtigt, og jeg håber, at vi meget snart i folketinget kan påbegynde en revision af både egnsudviklingsloven og loven om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder, et arbejde, som jeg finder bør påbegyndes og eventuelt klares i den folketingssamling, som vi nu er inde i.

Det foreliggende lovforslag vedrører som allerede sagt ikke disse mere vidtrækkende og måske også principielle spørgsmål. Det tilsigter blot en forhøjelse af beløbsrammerne i den lov, der skal gælde for dette finansår. Der skal, indtil den endelige revision har fundet sted, åbnes muligheder for en fortsættelse af bistandsvirksomheden. Lån og garantier til industrivirksomheder skal som nævnt sættes op fra 10 mill. kr. til 15 mill. kr., og lån og garantier til håndværksvirksomheder skal sættes op fra 5 mill. kr. til 10 mill. kr. Samtidig sker der for øvrigt det, at lån og garantier til mindre